

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 102/22
16.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Весне Станковић, председника већа, и судија Данице Косовац и Сање Агатоновић, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА и малолетног ББ, чији је законски заступник мајка ВВ из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јањић, адвокат из Београда, Грачаничка број 7, против туженог ГГ из ..., ..., чији је пуномоћник Биљана Краљ Радин, адвокат из Новог Сада, Булевар ослобођења 94, ради измене одлуке о издржавању, по тужби и противтужби, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 706/19 од 28.10.2021.године, у седници већа одржаној дана 16.3.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 706/19 од 28.10.2021.године, у првом, у усвајајућем делу другог става изреке, у трећем и четвртом ставу изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 706/19 од 28.10.2021. године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев малолетних тужилаца којим је тражено да се обавезе тужени да на име доприноса за њихово издржавање плаћа износ од по 55.000,00 динара, укупно износ од 110.000,00 динара, почев од 23.04.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови. Другим ставом изреке делимично је усвојен противтужбени захтев, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиоца малолетног АА плаћа износ од 20.000,00 динара и на име свог доприноса за издржавање тужиоца малолетног ББ износ од 18.000,00 динара, односно укупно износ од 38.000,00 динара и

то сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 14.06.2019.године, као дана подношења противтужбе, па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени, уплатом на текући рачун законског заступника малолетних тужилаца мајке ВВ, отворен код “Банка Интеса”, број рачуна ..., док је у преосталом делу преко досуђеног до траженог износа за издржавање малолетног АА од 12.000,00 динара и на име доприноса за издржавање малолетног ББ од 13.000,00 динара, почев од 14.06.2019.године као дана подношења противтужбе, па убудуће противтужбени захтев одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке одлучено је да се пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду П2 847717 од 28.05.2018.године у ставу првом изреке. Четвртим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Благовремено изјављеном жалбом, како следи из реферата исте, тужиоци су побијали првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11...18/20), у погледу одлука садржаних у првом, усвајајућем делу другог става, у трећем и четвртном ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Тужени је доставио одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку у вези са чланом 202-207 Породичног закона (“Службени гласник РС” број 18/05, 72/11 и 6/15), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужиље није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија жалбом тужиље и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду П2 847/17 од 28.05.2018. године обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечни износ од 25.000,00 динара, а за издржавање малолетног ББ износ од 30.000,00 динара. Малолетни АА има 17 година, похађа други разред средње школе и његове потребе обухватају трошкове уџбеника, школског прибора и ранца, уз накнадну куповину школског прибора сваког месеца, трошкове једнодневнoг излета, седмодневне екскурзије, трошкове средстава за хигијену и хране, трошкове двочаса математике пет пута месечно, трошкове џепарца, трошкове прославе рођендана, а нова околност је да више не похађа часове немачког језика који су износили 2.000,00 динара недељно, односно 8.000,00 динара месечно, као ни тренинге кик-бокса који су заједно са опремом износили 2.500,00 динара месечно, па укупне месечне потребе за издржавање малолетног АА износе 40.000,00 динара. Малолетни ББ има 14 година, похађа седми разред основне школе и његове потребе обухватају трошкове уџбеника, трошкове лектире, школског прибора и ранца, трошкове обуће, одеће и хране, трошкове ужине и изласка са другарима, трошкове часова математике четири пута недељно, трошкове прославе његовог рођендана, трошкове

терапије – лека Биподис, док више не иде на терапију у приватну психијатријску клинику за коју је било потребно издвојити износ од 4.500,00 динара на недељном нивоу, односно 18.000,00 динара месечно, више не похађа часове немачког језика који су износили по 2.000,00 динара недељно, односно 8.000,00 динара месечно, нити тренинге фудбала у износу по 2.500,00 динара месечно, уз трошкове фудбалских патика и опреме од 30 до 40 еура месечно, тако да се укупне потребе малолетног ББ могу задовољити износом од 36.000,00 динара. Законски заступник малолетних тужилаца ВВ је власник стана у ..., у ... улици површине ... м², у којем живи њена мајка која остварује пензију у месечном износу од 35.000,00 динара, а самостално сноси режијске трошкове тог стана који обухватају трошкове инфостана, струје, годишњег пореза на имовину, као и трошкове мобилног телефона своје мајке. Мајка тужилаца са својом малолетном децом и супругом живи у стану своје мајке и сноси режијске трошкове и тог стана који износе око 35.000,00 динара, трошкове годишњег пореза на непокретност у износу од 18.500,00 динара, власник је два аутомобила чија је укупна вредност 10.500 еура, власник је земљиша у КО ... од 15 хектара чија укупна вредност износи 25.000 евра, а за трошкове наводњавања издваја 7.500,00 динара и за порез на промет непокретности износ од 15.000,00 динара. Нова околност је да је мајка малолетних тужилаца запослена у адвокатској канцеларији као адвокатски приправник и по том основу остварује месечну зараду у износу од 40.000,00 динара, што је мање у односу на време раније донете пресуде. Промењене околности код туженог, као даваоца издржавања огледају се у томе што је у заједници са садашњом супругом добио дете, малолетног ДД и што је као директор у предузећу "... " д.о.о. остваривао зараду у висини од 60.000,00 динара, а сада остварује зараду у висини од 35.000,00 динара месечно. Тужени је запослен у наведеном предузећу и не остварује никакву дивиденду, нити обавља додатне послове на основу којих би остварио додатне приходе, власник је стана у којем живи са садашњом супругом и малолетним ДД у Улици ..., те заједно са супругом која остварује зараду до 50.000,00 динара сноси трошкове становања који сада износе око 20.000,00 динара месечно и трошкове издржавања заједничког детета, који обухватају трошкове хигијене, гардеробе и хране у износу између 10.000,00 динара и 15.000,00 динара, уз трошкове обданишта у износу од 3.000,00 динара и трошкове рекреативне наставе у износу од 30.000,00 динара. Власник је два гаражна места која не издаје и пословног објекта у ..., који се налази у поступку легализације, с тим што простор у приземљу користи његов отац и издаје га свом пријатељу за износ од 10.000,00 динара месечно, горњи простор тог пословног објекта без накнаде за коришћење користи његова бивша фирма, власник је катастарске парцеле површине 1,1 ха у Пећинцима, користи путничко возило које је у власништву његовог оца и за исто сноси трошкове регистрације и одржавања, а има уштеђевину између 7.300 и 7.400 евра. У периоду од септембра месеца 2019. године до марта месеца 2020. године малолетни АА живео је код туженог, у ком периоду је тужени сносио трошкове за куповину књига за први разред, трошкове часова математике, физике и хемије, трошкове припреме за упис у средњу школу у Образовном центру "...", као и трошкове прославе матуре, а у претходном периоду купио је и мобилне телефоне који су коштали 65.000,00 динара, миш за компјутер и слушалице, а са малолетном децом је у јулу месецу 2019.године ишао на летовање у Грчку, у фебруару 2019.године на зимовање, а финансијски помаже и свог сина ЂЂ са месечним новчаним износом од 25.000,00 динара. Према изводу са сајта Агенције за привредне регистре тужени је уписан као законски заступник Привредног друштва "... " д.о.о, а према изводу Агенције за привредне регистре од 5.5.2021. године оснивач предузећа за услуге и трговину "..."

д.о.о Београд је ГГ са уделом од 100%. Предузеће "... д.о.о Београд власник је са обимом удела 1/1 кат.парцеле број ..., кат.парцеле ..., кат.парцеле ..., кат.парцеле ... и кат.парцеле ..., све уписане у лист непокретности ... КО ...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са члановима 73, 154 став 1, 160, 162 и 164 Породичног закона, те члана 27 Конвенције о правима детета оценио да су се од доношења претходне пресуде промениле околности на страни малолетних тужилаца као поверилаца издржавања, као и на страни туженог као даваоца издржавања. Приликом одлучивања првостепени суд је имао у виду да се у конкретном случају потребе малолетних тужилаца могу задовољити мањим месечним износима, јер малолетни АА који сада има 17 година више не похађа часове немачког језика, тренинге кик-бокса, па његове укупне месечне потребе за издржавање износе 40.000,00 динара, док се потребе малолетног ББ који сада има 14 година могу задовољити износом од 36.000,00 динара, јер више не иде на терапију у приватну психијатријску клинику, не похађа часове немачког језика, нити тренинге фудбала у који су коштали по 2.500,00 динара месечно, уз трошкове фудбалских патика и опреме. Након што је утврдио појединачне месечне потребе малолетних тужилаца, првостепени суд је закључио да је на страни туженог дошло до промењених околности, с обзиром да сада остварује зараду у висини од 35.000,00 динара месечно, да је у време доношења одлуке чија се измена тражи остваривао већу зараду, да више не користи службено возило, да са својом невенчаном супругом и малолетним дететом живи у свом стану за који месечни режијски трошкови износе 20.000,00 динара, да је власник два гаражна места и пословног простора који користи заједно са својим оцем без накнаде, да је власник катастарске парцеле у ... коју не издаје у закуп, те да има обавезу издржавања малолетног детета ДД који сада има 6 година, а чији трошкови месечно износе око 20.000,00 динара и да има уштеђевину од чега сноси трошкове живота и трошкове издржавања малолетне деце, док се на страни законске заступнице малолетних тужилаца ВВ од дана доношења претходне одлуке нису промениле материјалне прилике с обзиром да је запослена у адвокатској канцеларији као адвокатски приправник, да остварује месечну зараду од 40.000,00 динара, да са супругом који такође остварује зараду и малолетном децом живи у стану који је у власништву њене мајке и сноси режијске трошкове тог стана у висини од 35.000,00 динара месечно, уз трошкове годишњег пореза на непокретност у износу до 18.500,00 динара, да је власник стана у Новоградској улици и да сноси и трошкове тог стана, власник је катастарске парцеле чија је вредност 25.000,00 евра и власник је два путничка моторна возила, те нема обавезу издржавања других лица. Првостепени суд је узимајући у обзир све околности, као и релевантне критеријуме и најбољи интерес деце оценио да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о издржавању малолетних тужилаца, чије су потребе смањене у односу на време када је донета претходна одлука, као и да су се промениле околности на страни туженог, јер он сада има обавезу издржавања још једног детета које је малолетно, при чему је, у међувремену, умањен износ зараде коју остварује, па је првим ставом изреке одбио као неоснован тужбени захтев тужиле за повећање доприноса туженог издржавању малолетних тужилаца. Након тога, оценио је да су испуњени услови за измену висине издржавања одређеног претходном пресудом, па је делимично усвојио противтужбени захтев и обавезао туженог да на име свог доприноса за издржавање мал. тужилаца плаћа укупно износ од 38.000,00 динара, почев од дана подношења противтужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, док је у преосталом делу од досуђеног до

траженог износа одбио као неоснован тужбени захтев.

По налажењу Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку разлоге које Апелациони суд у целости прихвата и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужиље указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку указивањем да првостепени суд није оценио приложене доказе – финансијске извештаје привредног друштва у коме је тужени директор, јер је у спроведеном поступку првостепени суд правилно утврдио потребе малолетне деце и висину доприноса туженог за њихово издржавање, при чему је имао у виду и приложене финансијске извештаје, али је оценио да исти нису били од значаја за одлуку, имајући у виду да тужени зараду остварује као запослено лице без додатних прихода.

Без утицаја је жалбено указивање на истражно начело из члана 205 Породичног закона, да исто није примењено ради утврђивања зараде туженог прибављањем извештаја од надлежних органа, јер тужила није предочила суду чињенице које упућују на сумњу да тужени остварује веће приходе да би се и на основу тога утврдиле његове стварне могућности да доприноси издржавању малолетних тужилаца, а тужени је током поступка пружио доказе о својој заради које је првостепени суд оценио као свеобухватне, исцрпне и у погледу битних чињеница довољне за одлуку о тужбеном захтеву, због чега и по оцени Апелационог суда није било потребно извођење нових доказа на околност утврђивања висине његових прихода.

Неосновано се жалбом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку упућивањем да првостепени суд није оценио писане доказе које су тужиоци приложили, као и да је нетачно да су сви писани докази прочитани.

Првостепени суд је у складу са чланом 8 Закона о парничном поступку оценио све доказе појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног доказног поступка дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним, правилно ценећи исказе саслушаних лица, као и писане исправе, па је на основу резултата целокупног доказног поступка извео правилан закључак да су се промениле околности у односу на претходно донету пресуду за измену висине доприноса туженог за издржавање тужилаца, узимајући у обзир потребе малолетних тужилаца, као поверилаца издржавања и могућности туженог (оца), као и мајке малолетних тужилаца. Осим тога, према стању у списима, на рочишту одржаном дана 28.10.2021. године, када је закључена главна расправа, првостепени суд је донео решење да се у доказном поступку прочитају сви писани докази, без појединачног навођења, а записник су без примедби потписали пуномоћници парничних странака.

Одредбом члана 164 Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Неосновано се жалбом тужиле указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу утврђених потреба малолетних тужилаца (поверилаца издржавања), као и да су и могућности туженог – дужника издржавања погрешно утврђене.

Одредбом члана 160 Породичног закона прописани су критеријуми за одређивање издржавања по којима се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Првостепени суд је на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања правилно оценио да су се околности од доношења претходне одлуке промениле у мери која оправдава да се на захтев дужника измени износ издржавања одређен ранијом пресудом. Промењене околности морају бити такве да у конкретном случају оправдавају смањење односно повећање висине издржавања. У конкретном случају имовинске прилике туженог су се промениле утолико што сада има обавезу издржавања још једног малолетног детета, поред тога остварује и мању зараду, а наведене чињенице утичу на висину до сада утврђене обавезе издржавања, јер су због наведених промењених околности на страни туженог његове могућности да даје издржавање умањене што води закључку да тужени ужива знатно нижи животни стандард од стандарда који је уживао у време раније одлуке о издржавању.

Неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права у погледу одређене висине месечног доприноса туженог за издржавање малолетних тужилаца, као и потреба малолетних тужилаца, јер је првостепени суд одлуку о висини месечног доприноса туженог за издржавање донео правилном применом материјалног права, руководећи се критеријума за одређивање издржавања прописаним чланом 160 Породичног закона. Висина доприноса за издржавање одређује се према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања. У спроведеном поступку правилно је првостепени суд утврдио потребе малолетне деце у износу од 40.000,00 динара и 36.000,00 динара, а исто се не доводи у сумњу наводима жалбе тужилаца. У таквој ситуацији, будући да је тужени обавезан на износ од 20.000,00 динара за малолетног АА и износ од 18.000,00 динара за малолетног ББ, да има обавезу издржавања још једног малолетног детета и да остварује зараду у износу од 35.000,00 динара, произлази да је допринос туженог за издржавање малолетне деце одређен сразмерно, с тим што је узето у обзир да се мајка свакодневно ангажује око бриге и васпитања малолетне деце. Одређена висина издржавања може се смањити или повећати уколико се промене околности, а у складу са одредбом члана 164 Породичног закона.

При одлучивању о захтеву тужилаца и туженог за измену одлуке о износу дела доприноса туженог за издржавање малолетне деце, првостепени суд је правилно закључио, имајући у виду све околности конкретног случаја, да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о издржавању малолетних тужилаца, имајући у виду њихове утврђене потребе у односу на време када је донета

претходна одлука, као и да су се промениле околности на страни туженог, јер он сада има обавезу издржавања још једног детета, које је малолетно и остварује мању зараду. Првостепени суд је из исказа парничних странака и из изведених писаних доказа правилно утврдио потребе малолетне деце, које су условљене њиховим узрастом и за њих уобичајеним потребама, као и могућностима дужника издржавања-туженог које су условљене његовим приходима, могућностима за стицање зараде, па је код овако утврђеног чињеничног стања, правилно побијаном пресудом утврђена висина обавезе туженог да доприноси издржавању на начин како је то одређено изреком побијане пресуде, односно правилан је закључак у побијаној пресуди да су стечени услови за смањење висине издржавања. Остала средства за издржавање малолетне деце обезбедиће мајка као родитељ коме су деца поверена на чување и васпитавање, у чији допринос издржавања се урачунава и свакодневни рад и старање да се малолетној деци обезбеде услови за правилан раст и развој.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су исти без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд применом члана 207 Породичног закона руководећи се разлозима правичности по слободној оцени одлучио да свака страна сноси своје трошкове поступка с обзиром на природу спора.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке пресуде.

Како тужилца није успела са жалбом, а издатак туженог настао поводом састава одговора на жалбу од стране пуномоћника из реда адвоката не представља нужни издатак у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани одбијени применом члана 165 став 1 Закона о парничном поступку, као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**